



Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

„A Z EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

Jézus Krisztus követése

Márk 8:34—38

Igénkben Krisztus és tanítványai útban vannak Cézarea Filippi falvaiba. Ez az út azért fontos, mert komoly fordulópontok mutatkoznak Megváltónk életútján. Két kérdést intézett tanítványai felé: „Kinek mondanak engem az emberek?” „Ti pedig kinek mondotok engem?” Péter válasza csodálatos: „Te vagy a Krisztus.” E vallo-

más után Jézus nyíltan mondta tanítványainak, hogy „neki sokat kell szenvedni és megvettetni a vénektől és a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletni és harmadnapra feltámadni”. Ezt többször is meg-



Molnár Balázs

ismételte (Mk 9:31, 10:33-34). Péter nem értett egyet ezzel és megpróbálta lebeszélni Jézust róla. A Mester megdorgálta Pétert. Láta, hogy az emberi gondolkozást többre becsülte, mint az Isten dolgait. Az Úr Jézus szerint ez sátáni gondolkodás volt. Ettől kezdve Jézus Krisztus a keresztyénységben élt és járt. Tudta, hogy mi fog következni rá és tanítványait is föl akarta készíteni arra az időre, amikor az Ő szenvedése és halála bekövetkezik.

A tanítványával tartott beszélgetés után Jézus magához hívta az állandóan közelben lévő sokaságot és ezt mondta: „Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztyénjét, és kövessen engem.”

Krisztus követése az életünk legfontosabb célja. Másokat az Ő követésére hívni a legkomolyabb misszió. Figyeljük meg tehát, hogy miként kell Őt követni. Utasításában két szót mondott, amit elég könnyű megérteni, de igen nehéz elfogadni és gyakorolni. Ez a két szó: önmegtagadás és keresztyénység.

„Tagadja meg magát.” Mit jelent ez? Vannak, akik azt gondolják, hogy megtagadják önmagukat, ha egy bizonyos ideig kevesebbet esznek, isznak, dohányoznak, stb. Ilyesmi hasznos lehet testünk részére, de Jézus nem ezekre gondolt. Jézus ugyanazt a szót használta, amit akkor használt, amikor megmondta Péternek, hogy Őt háromszor meg fogja tagadni. Miért tagadta meg Péter Jézust? Azért mert nem volt hajlandó megtagadni önmagát. Féltette az életét. Azt meg akarta tartani. Félt, hogy vele is úgy fognak bánni, mint Jézussal, és félt a szenvedéstől. Vajon az ő helyzetében mi másként viselkedtünk volna? Figyeljük meg Péter tagadó szavait: „Nem ismerem azt az embert,

akiről beszéltek.” Jézust egy ismeretlen senkinek és semminek tekintette. Ezt önmaga fölül kellett volna gondolni, mondani és éreznie. Az jelentett volna önmegtagadást. Ő inkább Krisztust tagadta meg.

Vajon mi miként mérlegeljük magunkat? Vannak, akik azt mondják: „Először én, másodszor is én, harmadszor is én, és azután, ha marad, sor kerül Istenre és másokra. Egy farmernek a disznója tíz szép malacot fialt. Ez nagyon jó, mondta a farmer; a tizede az Úré. Egyet az Úrnak nevelek. Később egy malac megdöglött. Imájában szomorúan azt mondta a farmer: „Sajnálom Uram, a te malacod megdöglött.”

Keresztelő János szavaiban látjuk az önmegtagadást, amikor azt mondta: „Annak nevekedni kell, nekem pedig alább szállanom” (Ján 3:30).

Pál apostol önmagát leveleiben Krisztus rabszolgájának nevezi. Ez önmegtagadás. De legjobb példánk maga Krisztus. Róla azt olvassuk: „Önmagát megüresíté, szolgai formát vévén föl, emberekhez hasonlóvá lévén... megalázta magát, engedelmes lévén haláláig, még pedig a kereszfának haláláig (Fil 2:6-8). Amint Isten felmagasztalta Krisztust, felmagasztalja majd azokat is, akik őszinte, alázatos önmegtagadással követik a Megváltót.

„Vegye fel az ő keresztyénjét.” Vannak, akik aranyláncon aranykeresztet viselnek nyakukon, vagy egy kis keresztet tűznek ruhájukra. Nem akarjuk ezt kritizálni, vagy lenézni, mert lehet hogy azoknak, akik viselik vagy látják ezeket, jelent valamit. De Jézus nem ezekre gondolt, amikor követőket hívott. Mások az élet terheit nevezik keresztnek, olyanokat mint betegség, fájdalom, szegénység, nehéz természeti férj, feleség, gyermek vagy szülő. Vannak, akik valami rossz szokást, amit nem akarnak, vagy nem tudnak elhagyni — hosszú arccal mondják: „Ez az én kereszt-em és viselnem kell.” Még azt is szeretnék,

Virágvasárnapi harang

Csendül vidáman, kedvesen,
— nézd, az Úr ott megyen! —

hirdeti angyalhangokon:
— Nála az irgalom! —

virágok, pálmák szőnyegén
— ott halad a Remény! —

Ki megváltja majd lelkeik,
— s nem lesz királyuk: itt —

a lelkek szent királya Ő
— Aki áldottan jó! —

s örökre áldott mind, aki
— szívét adja Neki! —

Virágvasárnapi harang:
— neked zeng ez a hang!

Kárász Izabella



Alapítva 1908-ban



Alapítva 1981-ben

Published monthly by the
Hungarian Baptist Union of America, Inc.
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Szerkesztő / Editor:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313) 382-3735

A szerkesztő bizottság tagjai:

Kulcsár Sándor, Oláh Lajos, Szabó István

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices

SUBSCRIPTION FEE \$18.00 per year
Előfizetés: évi \$18.00

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni

Mr. Ernest J. Kish, Subscription Manager
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32095
Tel.: (407) 723-3288, or 723-7727

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök/President:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212) 288-0258

Alelnök/Vicepresident:

REV. LAJOS OLÁH
43 Yorkshire Rd., Scarborough, Ont. M1K 3B7
Tel.: (416) 752-1687

Tiszteletbeli elnök/Honorary president:

REV. DR. ALEXANDER S. HARASZTI
Henry General Professional Bldg.
Stockbridge, Georgia 30281
Tel.: (404) 474-3686, office; (404) 471-4183, res.

Főtitkár/General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (312) 545-0898

Pénztáros/Treasurer:

LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave., Alhambra, CA 91803
Tel.: (818) 289-7746

Lelkipásztor Szövetség elnöke:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212) 288-0258

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ELMER KISH
924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazgatója:

MRS. MELODÉE DEW
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

ha sajnálkozni rajtuk. Ezek mind lehetnek terhek az életünkben, de a kereszttől Jézus beszél, amit fel kell vennünk, ha követni akarjuk Őt, egészen más. Figyeljük meg szavait: „Ha valaki én utánam akar jönni.” Itt nincs szó kényszerrel. Még a követés is önkéntes. A fent említett dolgokat legtöbb esetben az élet, vagy a sors reánk erőszakolta és kényszerből viseljük azokat. Szeretnénk azoktól megszabadulni. Jézus nem ilyen keresztről beszél és nem ilyen követőket keres. Ő kizárólag őszinte, önkéntes kereszthordozókat fogad el. Ő sem kényszerből vette fel és vitte a kereszttét, és adta az Ő életét. Azt mondta: „Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt...” (Ján 10:18) Ő azért tette ezt, mert engedelmeskedett az Atyának. Mi azért tesszük, mert követni akarjuk Krisztust.

Tehát a kereszttel, amit fel kell vennünk, ha követni akarjuk Jézus Krisztust, a **határozott elfogadása annak, amit el lehetne kerülni, de mi önkéntesen felvesszük és követjük a mi Megváltónkat.** Ebben az értelemben a „kereszt” nem mindig ugyanaz. Lehet hogy változik minden nap. Attól függ, hogy Jézus mit vár tőlünk azon a napon és azon körülmények között. Ezért Lukács így öröközte meg Jézus szavait: „Vegye feké az ő kereszttét minden nap és kövessen engem” (Lk 9:23). Tehát a „kereszt” sok minden lehet a mi részünkre, és nem mindenki ugyanaz. Gondoljunk egy néhány lehetőségre.

1. Embertársaink életterhei. Törödnünk kell egymással. Nem kell nagy bibliaismeret ahhoz, hogy ezt meglássuk Jézus életéből és tanításából. Ő állandóan a mások terhére hordozta. Önmaga javára sohasem cselekedett csodát. Mások javára igen, még akkor is, ha önmagának ártott vele. Szombaton is gyógyított, pedig azért üldözték leginkább. Az első keresztyén gyülekezetek gyűjtést tartottak egymás segítségére. Postánk majdnem minden nap hoz segítségkérő levelet. Nem adhatunk mindenkinek és nem is ajánlatos. De komoly megfigyelés után segítenünk kell ott, ahol arra szükség van. Nekünk a szemináriumban azt mondták: „Vigyázzatok, hogy kinek adtok, mert itt csak annyira van szükség, hogy vegyen valaki egy sokszorosító és összeadó gépet és küldje a leveleket és jön a pénz. Legjobban gyülekezeteinken és szövetségeinken keresztül segíthetünk. Ez nem kényszerből van. Önkéntes kereszthordozás, vagy felelősségvállalás. Tesszük Krisztus nevében, testvéreink javára.

2. Teljes átadás Krisztus szolgálatára és dolgaira. Vannak, akik ezt soha nem teszik, bár ott vannak a gyülekezetben, és még a lelkiismeret sem bántja őket. Lehet,

hogy mi is úgy gondoljuk néha: „Miért tegyem, ha ő nem tesz semmit, pedig ő többet tehetne, mint én?” De az igazi kérdés nem az, hogy más mit tesz, hanem az, hogy én felvettem-e a kereszttet és úgy követem Jézust? Lehet, hogy ezáltal anyagi veszteséget szenvedünk, de megtartjuk életünket, mert ha Jézust követjük, oda érkezünk, ahova Ő ment és ott leszünk, ahol Ő van.

3. Szembeszállni a gonosszal, bármibe kerül! A mártírok megtarthatták volna életüket, ha hajlandók lettek volna Krisztust megtagadni és elfogadni az emberek dolgait. Ma is vannak, akik szenvednek Krisztusért. Mit gondolunk, mi miért nem vagyunk üldözve hitünkért? Azért, mert a világ megjavult, vagy azért, mert mi keresztyének könnyelműek és világiasok lettünk? Jól mondta Edward Burke: „A gonosz győzelemre jutásához csak arra van szükség, hogy az igaz ember ne csináljon semmit.” Igen, bánt bennünket, hogy a bűnözés annyira elhatalmasodott országunkban, iskoláinkban, gyermekeink között. De mit teszünk és mondunk a bűn ellen az imaház ajtaján kívül? Mit mond ismerőseinknek életünk, eljárásunk? Cselekedeteink olyan hangosan beszélhetnek, hogy az emberek nem hallják, amit mondunk. Igenként Jézus kiemeli az anyagságot veszélyét. Az megakadályoz bennünket a kereszttel felvételében. Elkerülhetetlenül szükséges életünkben az önmegtagadás, ha igazán és komolyan követni akarjuk Jézus Krisztust. Vegyük komolyan Jézus szavait: „mert mit használna az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?” (36.v.)

Kedves olvasó testvéreim! Jézus hív bennünket, hogy kövessük Őt. Ő nem terhelni, fárasztani, kihasználni akar bennünket, hanem megáldani. Figyeljük meg és higgyük el következő szavait: „Vegyétek föl magatokra az én igámat, tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeitekben. Mert az én igám gyönyörűsége és az én terhem könnyű.” (Máté 11:29-30)

Molnár Balázs nyug. lelkipásztor

**Az idén pünkösdkor
(május 22-én)
tartjuk meg
az Amerikai Magyar
Baptista Szövetség
Vasárnapját.**

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség évközi gyűlése

Palm Bay, Florida, 1994. február 18—19.

Február 3. hetének közepén és végé felé érkezünk meg a napsütésesnek vélt Floridába. Ezúttal azonban borús és esős idő fogadott bennünket. De csak az időjárás volt ilyen viharos. A testvéri vendégszeretet, melyben az Otthon, valamint a Palm Bay-i ismerősök, rokonok részesítettek bennünket, kiváló volt. Ezúton is szeretném megköszönni az irántunk tanúsított szeretetet és fáradságot.

Szövetségünk két bizottsága találkozik ilyenkor. A Pénzügyi Bizottság, Kish Elemér elnök, valamint a Misszió és Irodalmi Bizottság, Novák József elnök testvérek vezetésével. A bizottsági munka befejezése után a Végrehajtó Bizottság is ülésezett.

A Pénzügyi Bizottság munkájáról keveset tudok írni. A legfontosabbat azonban megírom. Kish és Drescher testvérek elmondták, hogy már régen volt ilyen jó légkörű gyűlésük. Ezúttal a bizottság minden egyes tagja jelen volt a megbeszéléseken. A fiatalok és az idősebbek egyaránt feladatokra koncentrálnak, megoldásokat keresve, nyitott gondolkodással végeztek megbízatásukat. A Végrehajtó Bizottságban örömmel vettük tudomásul ez. Azt is elmondták, hogy az Otthon



Bethesda Otthon bejárata. Az Otthon épületei a templom mögött és attól balra helyezkednek el. — Entrance to the Home. The facilities of the Home are behind the church and to the left.



A Misszió és Irodalmi Bizottság tagjai, néhány vendéggel kibővíve. Ülő sor: Dr. Haraszti Sándor, Lőrincz István, Oláh Lajos, Kulcsár Sándorné és Sándor; álló sor: Dr. Herjeczki Géza, Dr. Bíró László, Novák József, Dr. Fazekas László, Kish Ernő, Zágonyi Rezső, Zeffér Béla, Szabó István. — Members and guests of the Missions and Literary Committee.



Az Otthon vezetője, Mrs. Melodee Dew néhány munkatársa körében. — Administrator, Mrs. Melodee Dew, with some of her staff members and employees for the Home.

munkája jól halad. Az új adminisztrátor igyekszik megtenni, ami tőle telik. Munkájával meg vannak elégedve. A bizottság ezután is figyelemmel fogja kísérni a változással felmerülő kérdéseket.

A Misszió Bizottság tagjai közül ketten hiányoztak. Volt viszont néhány vendégünk is. Pénteken este és szombaton reggeltől éjfélig volt alkalmunk megtárgyalni missziók jónéhány kérdését. Novák testvér jól előkészített tárgysorozatot hozott magával, melynek segítségével jól ki tudtuk használni időnket. Munkánkból egy kis izelítő (természetesen, csak nagyvonalakban, témáinkat említve):

Vissza tekintettünk az elmúlt három-negyed évre, s a tanulságok felhasználá-

ásával próbáltuk tervezni az előttünk lévő feladatokat. Legközelebbi közösségi alkalmaink: Ifjúsági Találkozó májusban (New York), Tábori Konferencia (Ráma, július első hétvégén), Közgyűlés (Chicago, július közepén). Elkészítettük a jövő évi költségvetést, melyet végül a Pénzügyi Bizottsággal is egyeztetünk. Beszélgettünk az Evangéliumi Hírnökről, lapunk anyagi kérdéseiről, előállításáról, esetleges más kiadványok lehetőségéről. A lap szerkesztője beszámolt a Történelmi Emlékgyűjteménnyel kapcsolatos tapasztalatairól, néhány javaslatot is tett, melyekre más helyen is visszatérünk.

Áttekintettük az óhazai (magyarországi, erdélyi, jugoszláviai) testvéreinkkel való kapcsolatainkat, közös misz-



Drescher Lajos bemutatja az Otthon lakóinak Szövetségünk vezetőit. Balról: Oláh Lajos alelnök, Szabó István főtitkár, Novák József Misszió Bizottsági elnök, Dr. Haraszi Sándor tiszteletbeli elnök, Kulcsár Sándor elnök. A képről hiányzik Kish Elemér, a Pénzügyi Bizottság elnöke. — Mr. Louis Drescher introduces the leaders of the Union. From left: Rev. Louis Oláh, Vice President; Mr. István Szabó, General Secretary; Rev. Joseph Novák, Chairman, Missions Committee; Dr. Alexander Haraszi, Honorary President; Rev. Sándor Kulcsár, President. Missing from the picture: Mr. Elmer Kish, Chairman, Finance Committee.



Az ebédelők egy része a diétás szakáccsal. — Some of the guests with Mr. Donald LaChapelle, dietary manager.



Nemcsak a kép magyar, az asztal körül is magyarok ülnek. — Hungarians around the table, under a picture of Hungary.



Kulcsár testvér egy erdélyi gyülekezetet mutat meg a tízóraizóknak (körülötte állnak: Háló Barna, Lőrincz István, Drescher Lajos). — Rev. Kulcsár knows Transylvania well!



A magyar misszió két régi munkatársa: Balla Györgyné és Molnár Antalné. — Two of our dear Hungarian pastors' widows: Mrs. Elizabeth Balla and Mrs. Julia Molnár.

szízi lehetőségeinket és feladatainkat. Gyülekezeteink örömeiről és gondjairól is szót váltottunk, nemcsak egymás tanácsát, hanem az Úr útmutatását és



A Nőszövetség elnöke, Kulcsár Sándorné beszélget Balla Györgynével. — Mrs. Kulcsár, President of the Womens Union, talks to Mrs. Balla.

segítségét is kérve imádságainkban.

Szerda este és vasárnap alkalmunk volt a gyülekezetben is a szolgálatra, de erről is majd a következő számban



Torta, igeverssel (János 15:5). — Cake with scripture: John 15:5.

(A szerkesztő fotói)

fogunk beszámolni. Remélem, hogy a fényképek még ennél is többet mondanak erről a szép és áldásos találkóról.

Herjeczki Géza

UTAZÁS A SZENTFÖLDRE

Életem egyik vágya volt a Szentföldre zarándokolni, meglátni a helyeket, ahol Jézus született, dolgozott és a mennybe ment.

Október 20-án indultam Budapestről a MALÉV rendszeres járatával Tel Avivba, egy IBUSZ által szervezett 40 személyes csoporttal. Az első estét Tel Avivban töltöttük. Másnap első útunk Caesarea-ba vezetett.

Caesarea: Heródes városa és Jeruzsálem kikötővárosa volt. Ma már csak a nagy erődítmény romjai láthatók. A várból több alagút vezetett a tengerbe, ahová a lakosság a szárazföld felől támadó ellenség elől menekült. Ugyancsak itt látható a régi Aequeduct (vízcsatorna) 12 kilométeres kiasott maradványa.

Haifa: Haifa a Bahai szektának a szent székhelye. A város részben a Karmel-hegyen épült. A bibliai Karmel-hegy nem egy hegy, hanem egy hegylanc. Haifa Izrael harmadik legnagyobb városa. A hagyomány szerint innen szállt Illés próféta a mennybe. A barlang felett, amelyben Illés élt, ma egy templom áll.

Tiberiás: Tiberias (Tiberius császár után nevezve) a Galileai tó (Genezáret tó) partján fekszik. A tó partján emelkedik a hegy, amelyen a hegyi beszéd elhangzott.

Kana: Egy magaslaton és hegyoldalon épült. Mai lakossága 80000 izraeli arabból áll.

Nazareth: Itt látható a barlang, amelyben az angyal meghirdette Máriának Jézus születését. A barlang felett szintén egy templom épült.

Kapernaum: Ma már csak kevés rommaradványból áll.

Jordán folyó: A folyó a Galileai tó lefolyása és a Holt-tengerbe (Sóstenger) ömlik. A Jordán folyónak a tóból kifolyó szakaszán ma alámerítések tartanak. Ott létemkor egy texasi baptista és egy németországi apostoli bemerítést láthattam. A hely azonban nem azonos a bibliai hellyel, ahol János megkeresztelte Jézust.

Holt- vagy Sóstenger: Mivelhogy a Holt-tenger 400 méterre a tengerszint alatt fekszik, nincsen lefolyása. A víz elpárologása folytán a befolyó ásványok lerakódnak és emelik a tenger só- és ásványtartalmát. Jelenleg sótartalma 30%. A nagy sótartalom azzal a jelenséggel jár, hogy nem lehet benne elsüllyedni. Az ember begyalogolhat a vízbe és állhat benne, de ha háttal fekszik a vízbe, nem tud lábraállni, mert a víz fenntartja a lábát.

Masada: Ez a történelmi hegy a judeai sivatagban van. Három oldala 300–400 méterre, negyedik oldala pedig 75 méterre

emelkedik. Eredetileg Heródes építtette nyári palotának. Itt szórakoztatta magasarangú vendégeit. Heródes halála után a rómaiak 10000 katonával 3 éven át ostromolták az erődítményt, míg végre el tudták foglalni. Az ostromnak érdekes története van. A Zélóták (védők) tíz évre elegendő vízzel és étellemmel rendelkeztek. A gabonarakarok és a ciszternák (víztartályok) romjai ma is láthatók. Nos, hogyan tudták a rómaiak az erődítményt bevenni? Kőfalat építettek a hegy köré, mert azt gondolták, hogy majd csak elfogy a Zélóták vize és élelme. Miután három évi várakozás után sem történt semmi, a vár 75 méteres oldalán rabszolgákkal egy töltést emeltek, arra rátolták a faltörő kost, amely addig sújtotta a falat, míg egy rést ütött. Ezen a résen át a rómaiak behatoltak, de nem találtak senkit a várban. Josephus Flavius történetíró szerint (aki két elbűjt asszonytól tudta meg mindezt) kb. 700 férfi, asszony és gyermek élt az erődítményben. Amikor a védők látták, hogy nincsen kiút, öngyilkosságra határozták el

magukat. Mivel hívő zsidók voltak, akik számára az öngyilkosság bűn volt, tíz férfit bíztak meg a Zélóták meggyilkolására. A megmaradt tíz férfit egy önkéntes ölte meg, aki azután öngyilkos lett.

Táborhegy: Itt láthatók a keresztes hadjárók által épített vár romjai. Nekünk magyaroknak az az érdekes, hogy II. Endre király is vezetett keresztes hadjáratot, ami azonban nem járt sikerrel, a galileai síkon csatát veszített.

Bet Shean (Beersheba): Bibliai időkben ez a város fontos gócpont volt. Amikor a filiszteusok legyőzték Saul királyt, Saul fejét itt tűzték ki a vár falára. Dávid király visszafoglalta a várost és Salamon király alatt kulturális központ lett. (Bibliai neve Gilboa).

Bethlehem: Jeruzsálemtől 10 kilométerre fekszik Bethlehem. Habár a Biblia szerint Jézus egy istállóban született, itt egy barlang fölé építettek egy templomot és az a feltevésük, hogy Jézus ebben a barlangban született. Közelben van a rét, ahol a pásztorok legeltették juhaikat.

(Folytatjuk) **Drescher Lajos**

SZENTFÖLDI MOZAIKOK

Via Dolorosa

Buszunk Názáretből vasárnap reggel 6-kor indult. Először a Jezréel völgyén át a Jordán folyó felé, majd annak nyugati partján déli irányba haladtunk, hogy Jerikón keresztül Jeruzsálembe érjünk. Ez az út majdnem két óráig tartott. A busz tele volt protestáns lelkészekkel. (A katolikus papok egy kis busszal követtek bennünket.)

Énekeltünk egyet-kettőt, majd egy fiatal baptista lelkész a busz hangszóróját használva alkalmi prédikációt tartott. Különleges hatással volt rám, s talán a többiekre is ez a vasárnap reggeli prédikáció. Nem mintha bármi újat hallottam volna. Csak a régi evangéliumot. Azt hangsúlyozta, hogy ha nem lenne Golgotha, nem lenne Getszémáné kertje, ahol az üdvözítő értünk szenvedett, hiába lenne minden más. De Megváltónk Jézus nem csak megszületett, hanem meg is halt értünk, hogy minket bűneinktől megszabadítson.

Végigment azon az úton, ami végül a kereszthez vezetett. Mi is végigmegyünk ma a Via Dolorosán (a szenvedés útján), s emlékezni akarunk arra, hogy Ő mindezeket értünk szenvedte el. S aztán, a gyötrődések, s a kínos halál után eltemették. De harmadnapon feltámadott. A sír üres. A tanítványok csak pünkösd után értették meg mindennek az értelmét. Akkor erőt is kaptak szolgálatukhoz, s örömmel vitték

tovább az örömmüzenetet, az evangéliumot — egyre szélesebb körbe.

Annak az örömmüzenetnek a hirdetői vagyunk mi is, amit Isten csodálatos tervei alapján a földnek ezen a darabkáján hirdett meg fia, az Úr Jézus Krisztus által.

Van Megváltója ennek a világnak kedves olvasóm. Jézus Krisztus a te megváltód



Via Dolorosa, III. Statio (Jeruzsálem, 1993.)

is lehet, ha Őt szívedbe fogadod. Tedd is meg ezt, ha eddig még nem tetted volna. Ő életét adta azért, hogy neked megbocsáthasson, s örök életet adhasson. Fogadd szívedbe Őt!

H. G.

**Hallgassa minden héten
telefonáhítatunkat!**

**1-313-381-7315
(Detroit)**

Négy menyegző New Yorkban

Ritka, örömteljes teljesítmény volt a gyülekezetünk életében az, hogy öt hónap leforgása alatt négy ifjú pár, örök hűséget fogadva, házasságot kötött az Úr és a gyülekezet színe előtt. Ifjú testvéreink bol-

3. Szabó József és Kulcsár Erika. A vőlegény a chicagói gyülekezet, a menyasszony pedig a New York-i gyülekezet tagja. New Yorkban került sor a menyegzői ünnepségre november 13-án. Dr. Ha-



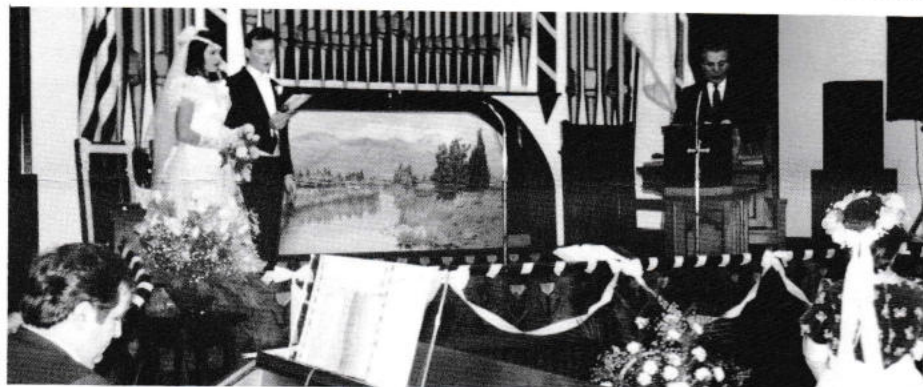
Ifjú. Kulcsár Frank és Piros Szilvia



Szomor Oszkár és Mónus Viola



Szabó József és Kulcsár Erika



Kui Barnabás és Varga Hajnalka

dogan vallották, hogy az Úr vezetése alatt egymásra találtak. Világos lett számukra, hogy Isten kirendelte számukra a hozzájuk illő segítőtársat. A négy fiatal házaspár egyben a New York-i gyülekezet részére négy új tagot is jelent, aminek mi szívből örvendünk.

A következő négy ifjú párról van szó:

1. Ifjú Kulcsár Frank és Piros Szilvia. A vőlegény New Yorkból, a menyasszony Budapestről, a pesterzsébeti gyülekezetből való. A menyegző Pesterzsébeten volt megtartva augusztus 7-én, Nemeshegyi Zoltán helyi, illetve Kulcsár Sándor New York-i lelkipásztorok által.

2. Szomor Oszkár és Mónus Viola. A vőlegény New Yorkból, a menyasszony pedig Budapestről van. A menyegzői ünnepséget Dunaharaszti-ban tartották november 6-án. Az ünnepi istentiszteletet Varga Boldizsár és Mónus Dániel (a menyasszony édesapja) lelkipásztorok végezték.

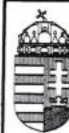
raszti Sándor testvér hirdette az Igét, a házasságkötési szolgálatot Kulcsár Sándor helyi lelkipásztor végezte.

4. Kui Barnabás és Varga Hajnalka. December 4-én került sor a menyegzői istentiszteletre New Yorkban, amelyet Kulcsár Sándor helyi lelkipásztor végzett. A vőlegény New York-i, a menyasszony zilahai, Magyarországról jött.

November 25-én, a Hálánap alkalmából eljegyzési ünnepségre is sor került. Ifjú Kulcsár Sándor és Torma Krisztina jegyezte el egymást a házasságra. Az igei szolgálatot Kulcsár Sándor helyi lelkipásztor végezte. * * *

Mennyei Atyánk iránti hálával megköszönjük, hogy ifjainkat megtartotta és kegyelmesen vezette ebben az igen fontos lépésben. Hordozzuk imádságainkban többi ifjainkat is. Az új pároknak pedig Isten további vezetését, kegyelmét, és boldog, győzelmes életet kívánunk.

Rev. Kulcsár Sándorné, New York



Bethesda

Baptist Retirement Home

January has slipped by. The world seems to be catching its breath after all the rush of the November and December holidays.

We have had many beautiful, clear, sunny days. Mr. and Mrs. Alex Taylor visited with us for three weeks; staying in the Palm Bay House. Alex and his wife Marie joined the Thursday morning prayer group held in the library. We studied Acts 11 and Luke 15. Alex and Marie are involved in a ministry of visitation to residents of health care facilities through their church in Indiana, sharing the love of our Lord for all of us. Alex's knowledge of the Bible was inspiring as he lovingly lead the residents that were gathered in the library in discussion. It is always a blessing to have visitors at Bethesda.

Mrs. Katalin Pataki is visiting with us and is staying in the main building. Mrs. Mary Osvari, Mrs. Mary Barta and Mrs. Maria Sales are also visiting. They are staying in the Melbourne House. It is a pleasure to see them sitting on the porch visiting and reading.

We are preparing for the annual board meeting which will be held February 19, 1994. We look forward to this meeting and pray for God's guidance in all the decisions to be made during this time. Each of the decisions will effect the residents who presently reside here and who will call Bethesda "home" in the future. Presently our population of elders ranges in age from sixty-nine to one hundred and two. There are fifteen residents in their seventies, thirty-seven in their eighties and eleven residents in their nineties. May they continue to live healthy, happy lives and may they know what a blessing each one is to their family, friends and to all those who love them. Praise God.

Melodee A. Dew, Administrator

* * *

CONTRIBUTIONS — JANUARY

Bethesda Baptist Church	\$ 225.00
Silliman Memorial Baptist Church	41.00
Mrs. Ruth Kish	25.00
Anonymous	16.00

In loving memory of Julia Kerestly
from George Kerestly \$1,000.00



ÉLETJEL NYUGAT-KANADÁBÓL

Magyar keresztyén misszió — Kelowna, B.C.

I.

Szeretettel és tisztelettel üdvözljük az Evangeliumi Hírnök olvasóit. Mivel testvéreink előtt ismeretlenek vagyunk, szeretnénk bemutatkozni. Köszönjük a lehetőséget, hogy magunkról, misszióinkról beszámolhatunk, amelyet Istenünk dicsőségére és embertársaink javára igyekszünk tenni. (Róm 14:7)

1991. februárjában néhány missziós lelkületű magyar testvér itt Kelownában — B. C., Kanada — megtudta, hogy több mint ötszáz magyar ember él e városban. A Szentlélek indításából elhatározták, hogy létrehoznak egy olyan közösséget, amely azt a hiányt pótolja, hogy legyen összetartás lelkileg is közöttünk. Maguk a magyarok is sürgették e misszió létrehozását, mert kiderült, hogy a legtöbben az idősök közül nem igen értik az angol nyelvű igehirdetéseket. Sőt olyan körülmények között nőttek fel óhazájukban, ahol nem volt szokás templomba járni, Bibliát olvasni. Így nem sokat ismernek a vallásos és hívő életből.

Azok a testvérek, akik felelősséget éreztek ezek iránt a magyarok iránt, nemcsak készséget mutattak, hanem áldozatot is vállaltak: a kezdeti időkben otthonaikba fogadták az érdeklődő magyarokat, és maguk álltak az élre, hogy az Igét magyarázzák, és hirdessék az örömmüzenetet a föld eme részén élő honfitársaiknak. Hamarosan kicsinek bizonyult minden otthon, ezért segítséget kértek egy baptista gyülekezettől (Trinity Baptist Church). E gyülekezetben lehetőséget kaptunk arra, hogy minden szerda este a Chapel-ben összejövetelt tartsunk. Az igehirdetés mellett sokat énekeltünk. Vannak bizonyosság-

tevőink és versmondóink, sőt egy-egy hangszereken éneket adtak elő testvéreink, vagy az énekkari tagok előadtak egy jól ismert karéneket négy szólamra. Aktívak, áldásosak és vonzóak lettek ezek a magyar istentiszteleti alkalmaink.

Fokozatosan mind több magyar ember szerzett tudomást ezekről a szerda estékről. A kezdeti idegenkedés után rendszerebb látogatók lettek. Ez a növekedés vetette föl azt a gondolatot, hogy jó lenne, ha a testvérek keresnének egy végzett teológust, lelkipásztort, aki a missziómunkát tudná folytatni, és kész lenne az együttműködésre. Olyan lelkipásztort kerestünk, aki már tapasztalt, nemcsak az igehirdetésben, hanem az ökumenikus munkában is. Ugyanis a gyülekezet tagjai között erre az időre már hét különböző valláshoz tartozó testvér gyűlt össze.

A gyülekezet tagjai közül néhányan még Torontóból ismerték Viczián testvért, hiszen Viczián tv. 1972-től 1977-ig az Első Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztora volt. Testvéreink otthon éppen nyugdíjba mentek, és látogatóba akartak kijönni Kanadába, de mi lelkipásztornak hívtuk meg őt Kelownába, a Magyar Keresztyén Misszió szolgálatába. Testvéreink 1993. áprilisában érkeztek ki, félévre meghívott lelkipásztornak. Viczián testvér azóta megnyerték a gyülekezet bizalmát és megbecsülését, és hamarosan arról tárgyaltunk, hogy hosszabbítsuk meg egy évre a kint tartózkodásunkat. Ez megtörtént. Szeretnénk tovább folytatni a megkezdett missziót. Jövönk Istenünk kezében van.

a Gyülekezet Vezetősége

A templom megtisztítása

Lukács 19:41-47

Megváltónk megsiratta Jeruzsálemet, mert a kegyelmi idő kihasználására vaknak, engedetlennek bizonyult. Tragikus és visszafordíthatatlan folyamatokat indít el a vakság és az engedetlenség. Sokszor azt hiszi az ember, hogy amiben most nem dönt, arra nézve megáll az idő, hogy majd még dönthessen, vagy későbbi idők is nyújtanak majd döntési lehetőséget. De az Isten kormányzásában nem így van. Ott egy perc elfolyása sem cél, és rendeltetés nélküli. Ott a mi időfecsérlésünket megsiradják, de a magatartás majd egyszer visszaköszön nekünk. Az Úr Jeruzsálemet siratja. A város a „népé”, a „vezetőké”. A

templomot pedig megtisztítja. Mert az viszont az övé!

Üzletemberek, politikusok, kufárok elvették Istentől, de ezt „visszaszerzi” a megtisztítással. Jaj, ha a templomot bekebelezte az üzleti világ, a kufárság szelleme. Jaj, ha a gyülekezetet felforgatva, korba csolvá kell visszaszerzenie, megtisztítania az Úrnak! Testvér, „Inkább fonj gyarló tested ellen ostort, semhogy bemocskold!” Örökre jelezte ezzel az Úr minden, a gyülekezetben található tisztátalanságról a véleményét. Kiűzi, felforgatja, feddődik vele. Pedig gyülekezeteit inkább táplálgatni, ápolgatni szeretné.

Katona László (Áhítat)

Új Hozsánna zúg!

Hozsannát hallok...
Pedig már elmúlt virágvasárnap.
Hozsannát hallok...
Talán ők kiáltanak,
A kik kabátjaikat az útra terítették?
Virágot szórtak, a pálmaágot nyestték?...
Ó nem. Halottak. — Az ezredek peregetek,
Ők megtették azt, amit ők tehettek.

Valami fenséges, félelmetes ének,
Mintha tankok százai dübörögnének,
A felröppenő rakétahajókban
Valami furcsa, különös új dallam,
Egy új ritmus, egy új hozsánna zeng.

Tankok, rakéta, atom-máglyák lángja,
Ez csak háborút, vért hoz a világra,
Csak szenvedést, csak könnyeket jelent,
Hogy volna hát a harci zaj hozsánna?!...
Mindenki fél és szívszorongva várja
Mit hoz a holnap és ő, mi lesz velem?

Zúg harci zaj és lesz a vérnek árja,
Egy rettenetes vész jön a világra,
Armageddon csatája már közel!
Az ágyúk dörgik: Hozsánna! Hozsánna!
Köröskörül a fegyver ropogása,
A bomba mind neki énekel,
Mert el fog jönni fehér paripáján,
Mikor tombol, ől és dühöng a sátán,
Ő dicsőségben, fényben visszajön.

Hozsannát hallok, egy nagy, új hozsannát,
Nem emberek, a fegyverek kiáltják,
S belekiáltom én is a harci zajba,
Hogy várunk Krisztus, epekedve várunk!
Dicsőség Néked, Hozsánna! Hozsánna!

Somogyi Gáborné

DSIDA JENŐ

Nagycsütörtökön

A szél suhogva borzong
az olajfa-lombokon.
A kanyargós úton, által az erdőn
tömött sorú fáklyások jönnek.

Testemet ételül adtam,
véretem italul adtam,
könnyel mostam meg lábaitokat;
mégis egyedül maradtam.

Hajnal-derengés borzong
a sötét lombokon.
Judás után, által az erdőn
sátánarcú fáklyások jönnek.

Testvéreim, tanítványaim!
Égignyúló kemény kereszten
holnap megölnek engem!
És ti alusztok, mélyen alusztok!

VATAI LÁSZLÓ

A MAI LÁTÓHATÁR

BEFEJEZŐ RÉSZ

Mint láttuk, az ember csak ideig-óráig narkotizálhatja bele magát a kézzelfogható világba, szellemi szerkezeténél fogva transzcendálnia kell belőle. A XX. század legkomolyabb ilyen lépése nem a keresztyénség volt, hanem az egzisztenciális gondolkodás, főleg a filozófia és irodalom területén. De nem a legtömegesebb. Az átlagember könnyebben és szívesebben tette meg ezt a lépést látványos és divatos módon. Főleg a keleti vallások és rítusok gyakoroltak rá nagy befolyást. Közvetlen, szinte kézzelfogható eredményt ígértek belátható időn belül. Legelterjedtebb a jogagyakorlatok alkalmazása volt: testi mozgások útján a lélek találkozása a túlévővel; eredményként testi és lelki megerősödést ígért. Az egyén megnyílását kozmikus erők számára. (Persze, sokan nem vallásos ténykedésként használták, hanem csak mint mozgásgyakorlatot, mint például a svédturnát.)

Ugyanezt a lelki hatást ígérte, csak szellemibb módon az úgynevezett transzcendentális meditáció, s a spiritizmus és okkultizmus számtalan fajtája. Mexikóban néhány napja rendelte el az államelnök a transzcendentális meditáció kötelező oktatását és gyakorlását minden iskolában. A felsorolt módozatok mindegyike transzcendálni akar, de a tényleges túlévő helyett csak bálványokkal találkozik. Ezek a középleányok nem tartoznak a Ding an sich világába sem, bár (ha nem csálnak) egy lépéssel túl vannak a kézzelfoghatóságon; a Biblia tanítása szerint a gonoszság a Sátán megjelenési formái. Krisztusi hit híján magukhoz rántanak százmilliókat, néhol egész népeket törnek be az igájukba. A szekularizáció legbiztosabb forrása és jele mindegyik. Pedig ebből akart, rajtuk keresztül, kitörni az ember, s így került leginkább az uralma alá. A kényszerű transzcendáláson túl beteg testet és beteg lelket próbáltak így gyógyítani, de rendszerint csak káros testi és lelki tornának bizonyult mindegyik. A hinduizmus és a taoizmus nem segített a szekularizált emberen.

Pedig kitartóan és alapos világszervezettel próbálkoztak. A New Age mozgalomról beszélek. Angolul használom a nevét, mert világszerte így ismerik. Egy új világrendnek, új vallásnak és új életrendnek ez az összefoglalása. A XX. század második felében robbanó erővel nyomult be az emberiség tudatába. Jóga, transzcendentális meditáció, pszichotechnika, asztrológia, pop- és rockzene és sok más mozgalom mind hozzátartozik. Szerinte egy új világkorszakba, a „vízöntő” idejébe lépett át az emberiség. Átlagban kétezer évenként változnak ezek az aionok. Jézus és a keresztyénség a „halak” világában élt; most értünk túl rajta. Új világ következik, új életformával. (Érdekes módon a „Kálvin és a Kálvinizmus” című, 1936-ban megjelent könyvben Csánki Benjámin már tisztán megrajzolta az alapját, mint a keresztyénség elleni sarkpontot, anélkül hogy használta volna a New-Age kifejezést, ő a hinduizmust és európai vetületeit taglalta.)

A hindu gondolkozásból és vallásból nőtt ki, az Upa-nishádok titkos tanából: a Brahman az egyetemesen megvalósult lélek; minden más látszat, a jelenségek világa.

Parmenidestől Platónon át Kantig húzódik ez a vonal. Ellenlábaisai az ószövetségi próféták, Krisztus és a keresztyénség: a Krisztusban személylé váló Isten és ember viszonya.

A New-Age alapgondolata: meghalt az Isten, helyébe személytelen, kozmikus erők léptek, amikkel képesek vagyunk bizonyos módszerek révén kapcsolatba jutni. Az ember maga is isten lesz, ha kiszélesíti az öntudatát, s mágikus eljárások nyomán befogadja a kozmikus erőket. Beteljesedik a Sátán ígérete: „olyanok lesztek, mint az Isten” (I. Mózes 3:5). Ez a mozgalom a Szivárvány jelszava és jelképe alatt világhódító útjára indult. Nem támadja nyíltan a keresztyénséget, hanem azt hirdeti, hogy minden vallásban univerzális igazságok vannak, tehát mind egyenlő értékű. Így Krisztus is csak egy a sok vallásalapító közt. Ilyen módon akarja kialakítani az emberiség általános testvériségét. Okkult, telepatikus erők lépnek a Biblia hite helyére. Létrehozták a világ „békemozgalmát”, aminek az alapja a „vallások teológiája”. Már voltak is minden vallást összefogó „béke imnapok”, már százmilliók végeznek „vallásos mozgásgyakorlatokat”, rendszerint hinduista vagy taoista szerzetesek vezetésével. A „feminizmus”, ami lényegileg istennőmozgalom, már virágkorát éli; a „zöld ideológia”, ez az újpogány panteisztikus vallás hatalmas tömegeket mozgat; a „holisztikus gyógyászat”, a kozmoszsal való egység ereje, az ember testét, lelkét transzformálja. A „pop- és rockzenében az ifjúság egységes vallást talált. A háttérben mindenütt ott van Lucifer, akiről könyvkiadó vállalatukat is elnevezték.

S ennek a mozgalomnak már kialakult a világszervezete, ezen a pánvalláson át világkormányt akarnak létrehozni. Mint minden hasonló vállalkozás, ez is csak diktatórikus alapon működhetne, az egyénektől fájdalom mentesen elvenné a szabadságot, s részévé tenné őket a kozmosz boldogságának; az univerzális harmónia állapotát valószínűsítaná meg számukra. (Valami módon ide tartozott Goethe, Schopenhauer és Teilhard de Chardin is.) Egységes világbirodalmat, egységes világ gazdasági rendszert ígér ez az egységes világvallás. Már beszivárgott sok kormány ténykedésébe, kezébe került sok nemzetközi intézmény, némely királyi család mindennapjaiban is szerepet játszik, állítólag. Lassan tördeli szét a keresztyény egyházakat, nem drasztikus támadással, hanem lényegük lassú átszínezése révén. Ez mindig veszedelmesebb, mint a nyílt agresszió.

Érdemes volt, az új látóhatár bemutatása kapcsán, ilyen részletesen foglalkozni ezzel a New-Age mozgalommal? Gondolom, igen: a szekularizálódott hatalmas tömegek világszerte és Magyarországon is könnyen a hálójába kerülnek, hisz oly kíváncsok elrendeződésről beszél, s olyan kiszikkadtak, komoly tartalom után vágyódók az emberi lelkek. Krisztus-hit helyett könnyen a Sátán keríti őket a hálójába, hisz sem az ateizmus, sem az egzisztencializmus Semmilye nem megoldás senkinek.

A sorozat olvasása végén mindenki felmerül a kérdés: vajon tényleg ilyen az új látóhatár? Nem sokkal egyszerűbb,

kézzelfoghatóbb tényeket mutat? Talán csak egy kis társadalmi biztonság, nagyobb darab kenyér, elviselhetőbb mindennapok töltik be a horizontot; keresztyén szempontból csak a régi pozíciók visszahódítása az egyház számára. Ezek valóban kézzelfogható és jórészt jogos követelmények, de abban az óriási kavargásban, amibe most került a világ, képtelenek kielégíteni az emberi lelkeket, nem tudják elrendezni földi és örök sorsát. Különösen a magyar népét nem, mert saját bűnei és kivédhetetlennek látszó világerők

nyomán újra (már sokszor a történelmében) a lét és nemlét kockázatával néz szembe.

* * *

Van-e megoldás? Föltétlenül van, de csak akkor, ha szekularizált állapotából Krisztushoz tér vissza az ember és a nép. Ő az egyetlen Megváltó, rajta kívül nincs „út, igazság és élet”. Az itt felvázolt világhorizontban, Magyarországot is beleértve, kell hirdetnünk ezt a végső lehetőséget.

1993. május 18.

Mátrai Mihályné

MEGÚJULUNK

Édesanyám sok próbát és betegséget élt át. Ennek következtében testének és elméjének működése 1993. márciusától rohamosan romlott. Egyre nehezebben járt, inkább csak csoszogott. Társalogni bár szeretett, mondatai egyre értelmetlenebbek lettek s hangja egyre gyengébbé vált.

Aztán október 19-én elesett. Eltört a bal csípője és a bal karja. Kórházba került, csípőjét megműtötték és karját gipszbe tették. Utána áthelyezték egy olyan intézetbe, ahol tovább ápolják és kellő terápiában részesítik. Nem panaszkodik. Azt mondja, hogy nem fáj semmije. Sőt, mindenre rámosolyog és hálálkodik az ápolóknak és terapistáknak.

Férjemmel gyakran látogatjuk és lelkészünk, meg gyülekezetünk tagjai is ezt teszik. Ilyenkor nagyon örül.

Egyszer négy testvér ment el hozzá. Először egy kicsit elbeszélgettek vele, azután énekelni kezdtek ágya mellett:

Isten szeretett, váltságot szerzett,

Isten szeretett, mert megmentett.

Azért ismételem: Isten szeretett,

Engem is szeret, mert megmentett.

Mire ő is —gyenge hangon, de örömtől csillogó szemmel — csatlakozott hozzánk. Sőt olykor tisztán tercelt is. Lehetett látni, hogy az ének üzenete valóság számára. Szíve mélyén még most is ott él az a boldog hit és bizonyosság, hogy — próbái dacára — *Isten szereti őt, mert Fiát adta érte. Megmentette.*

Amikor mi megyünk el hozzá, akkor átölel, megcsókol minket és mondogatja: „Hogy jöttetek ide? Nem volt baj? Csodálatos! Jó az Úr! imádkoztam. Csodálatos!” Valószínűleg azt akarja kifejezni, hogy imádkozott értünk és hálás, hogy az Úr megőrizte és odavezetett minket.

Egyszer a szokásos fogadtatás után örömben összetette kezét és hangos, rövid és értelmes imába fogott. Először dicsőítette az Urat, aztán hálát adott jóságáért, majd imádkozott értünk és az egész családért. Végül azokra az emberekre kérte Isten áldását, akik körülötte forgolódnak, kedvesek, de közömbösek az Úr dolgai iránt.

Utána társalogni kezdett, de ekkor már megint érthetetlen lett.

Mikor anyukám értelmesen énekelte és imádkozott, egy igeveres jutott eszembe. A sok próbát, üldöztetést és betegséget átélő Pál apostol írta: „... ha a külső emberünk megromlik is a *belső emberünk... megújul napról napra*” (2Kor 4:16). Azzal biztat, hogy *belső emberünk*, ill. szellemünk, vagy az a lényünk, amelybe Krisztus hívásunkra beköltözött, fizikai testünk és agyunk le-



Fülöp Árpádné és veje Mátrai Mihály

romlása dacára *napról napra megújul. A bennünk élő Krisztus Szent Lelke — Aki nem öregszik meg, és nem kopik ki — végzi el ezt a munkát.* S bár nem minden idős hívő személy magatartásában van ennek látható jele (mert van, aki leromlása után sohasem szólal meg már értelmesen), édesanyám életében eddig kétszer is látható volt.

Példája figyelmeztetés számomra. Több dologra mutat rá. Először arra, hogy nem csak azért fontos az Úr Jézust minél előbb befogadni, hogy időben biztosítsuk bűnbocsánatunkat és örök életünket, hanem azért is, hogy öregségünkre már bennünk éljen és belülről támogathasson, *újítgathasson.* Másodszor arra, hogy milyen lényeges fiatal, egészséges állapotunkban bevezetni a rendszeres, napi imádkozást, a mindenben Istenhez való fordulást, hogy

idős korunkra természetünkkel váljon a fohászkodás és szinte — ha szabad így mondani — gondolkodás nélkül is fel tudjon fakadni ajkunkról az esedezés. Meg, hogy mennyire szükséges a Bibliát oly mélyen és folyamatosan tanulmányozni, s a fontosabb verseket kívülről is megtanulni, hogy üzenete lényünkkel való feledékeny, vagy olvasni képtelen állapotunkban is felszínre tudjon jutni, és támogatni tudjon minket.

Köztudomású, hogy fiatalon nem szeretünk az öregségre és tehetetlenségre gondolni. Inkább azzal hitegetjük magunkat, hogy mi halálunkig ép testben ép lélekkel fogunk élni, vagy azzal, hogy még ráérünk felkészülni. De az öregségre, ugyanúgy mint az élet minden más fázisára mégiscsak biztonságosabb *jóelőre felkészülni!*

Ennélfogva most azért esedezem, hogy édesanyám példája biztasson bennünket az idős korra való *kellő* felkészülésre. Akkor Pál apostollal együtt mi is bízva nézhetünk jövőnk elé, tudva, hogy „... ha a külső emberünk megromlik is, a *belső emberünk mégis megújul napról napra.*” *Igen! Megújulunk!*

A kő és a kovakő

Egy kő, midőn egy kovakő rákoppintott egy napon, felháborodásában nagy sértetten így szólt:

— Mi nem jut eszedbe! Úgy látszik, összetévesztettél valakivel. Nem ismerlek. Hagyj békén, én sem bántottam senkit.

A kovakő végigmérte, majd nevetve azt mondta:

— Ha egy kicsit is béketűrő lennél, láthatnád, milyen csodálatos dolgot műveltem veled.

E szavak után a kő nagy nyugalommal viselte már a fájalmát; azt, amit ütéseivel a kovakő okozott neki. Így született meg végül az a csodás tűz, ami erejével oly sok mindenben hasznos nekünk.

Ez a mese azoknak szól, akik a tudás fájába vágják fejszéjüket, és félnek a haladásra serkentő ösztökétől. Mihelyt a fáradság béketűrőssel párosul, tapasztalni fogják: csodás dolgok teremtésére képesek.

Leonardo da Vinci
Ford. Tarbay Ede

VAJDA PÁLNÉ

„A TE KIRÁLYOD”

„Örülj nagyon, Sionnak leánya, örvendezz, Jeruzsálem leánya! Imé, jön néked a te királyod; igaz és szabadító ő; szegény és számárháton ülő, azaz nőtényszámárnak vemhén” (Zak 9:9).

Annak ellenére, hogy az Úr Jézus szerényen vonult be Jeruzsálembe, sokan mégis felismerték benne a Királyt. Valószínű, hogy nem mindenki látta szívesen, hogy egy alacsonyabb rendű állaton, egy számárnak a hátán vonul be a fővárosba a „dicsőség Ura”. Ha lett volna is az élők között, aki még emlékezett, de ki gondolt mostan a betlehemi jászolban fekvő csecsemőre? Akik várakozások között éltek, mostan hangos kiáltásokkal fogadták a Királyt, aki reményük szerint megszabadítja őket a római iga alól. Hogy a bűneikből is, arra mostan nem gondoltak.

Zakariás próféta tökéletesen megjövendölte az Úr Jézus felől, hogy „szegényen jön”, ami úgy is történt. A világ Alkotó Ura szegénységbe jött és élt. Ha pompa vette volna körül, a világ szegényei közelíthették volna meg, és nem lehettek volna iránta bizalommal és jó reménységgel. Ezen a napon azonban mindenki uralkodót ünnepelt benne. Így olvasunk erről az Igében: „Aki pedig előtte menének, és akik követék, kiáltanak, mondván: Hozsánna! Áldott, aki jó az Úrnak nevében! Áldott a mi Atyánknak, Dávidnak országa, amely jó az Úrnak nevében! Hozsánna a magaságban!” (Mk 11:9–10).

Keleti szokás szerint, ha egy uralkodó békés úton volt, számárháton tette meg az utat, míg a lovakat csak harcias ütközetekben használták. Lehetséges, hogy az uralkodók a szokásokat gyakorolva az alázatosság látszatát akarták kelteni, de a valóságban az alázat távol volt tőlük. Ez nem így volt az Úr Jézus életében.

Jézus úgy ment Jeruzsálembe, mint aki valóban Úr, a nép Izrael királyát látta benne, de Ő nem úgy jött mint forradalmár, sem mint hadvezér. Úgy jött, mint a Béke Fejedelme. De a nép nem értette ezt a küldetését; szabadítót várt, de csak a római iga alól akart megszabadulni. A hozsannázás is csak a földi királynak szólt, és nem a mennyeknek. Elismerték királynak, de mivel nem az ő elgondolásuk szerint cselekedett megérkezése után, a papság

felbújtatására, néhány nap múlva „feszítsd meg”-et kiáltott a nép. A meggyőződés nélküli lelkesedésre nem lehet építeni. Jézus ezt tudta, azért sírt előzőleg Jeruzsálem felett. A látszat Őt sohasem tévesztheti meg.

Az emberek nagy többsége ma is szeret az éljenzőkkel tartani, még ha nem is érti, hogy miért éljenez. Sokan elfogadják azt is, hogy az Úr Jézus a bűnösök barátja, de ezzel még nem ismeri el azt, hogy ő is olyan bűnös, akinek megváltásra van szüksége. Aki azt gondolja, hogy neki nincsen szüksége megváltásra, az nem is lesz megváltva. Vegyük ezt figyelembe: Akármint gondol az ember önmagáról, a Megváltó Úr Jézus nélkül senki sem üdvözülhet!

Az Úr Jézust, aki számárháton vonult be Jeruzsálembe, királyt megillető pompával fogadta a nép, de Ő maga előtt látta a csúfos keresztest és az azzal járó szenvedést. Ő jól ismerte az emberi természetet...

Istennek ez volt az utolsó próbálkozása az emberiség megmentését illetően, azért küldte el az Ő szerelmes Fiát, hogy az elveszett milliók hozzá visszatérjenek. Halála a mi válságunk díja volt. A megdicsőült Isten Fia, az Atyának jobbján ül, és onnan fog ismét eljönni úgy, mint királyok Királya és uraknak Ura – de mint ítélő Bíró is.

Az apostolok meggyőződésből hirdették, hogy „Jézus él!” Ugyanazt tette Jób is évszázadokkal előbb, amikor kijelentette, hogy „jól tudja, hogy az ő Megváltója él”. Nemcsak egy megváltó, hanem az ő Megváltója. Az okoskodók tagadják, hogy Jézus meghalt a kereszten és fel is támadott. Egy „tudós” ezt a kijelentést tette: „A hűvös kriptában a szagos fűszerektől visszanyerte eszméletét.” Honnan tudta ő ezt? Az emberek az utolsó reménységet eldobják maguktól csupán csak azért, hogy nekik legyen „igazuk”.

Pál apostol is üldözte a feltámadásban hívőket, de csak addig, amíg ő is meg nem győződött; amikor az megtörtént, semmi és senki sem tudta többé hitétől eltéríteni. Ezért jelentette ki határozott hangon: „Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta őt a halálból, megtartatol” (Róm 10:9). A megtartásról csak így beszélhetünk!

VASÁRNAPI ISKOLA



1994. március 27.

SZABADULÁS A BŰNTŐL

Róma 6:3-14, 20-23

A múlt héten az 5. rész tanulmányozása során láttuk, hogy Ádám követői (a bűnben élő ember) számára Isten — Jézus Krisztusban — kegyelmet készített. A bűn sötét hátterén vakító fényvel ragyog Krisztus áldozata, Isten kegyelmi ajándéka. Fölmerülhetett némelyekben a kérdés, s Pál fel is veti, hogy válaszolni is tudjon rá: „Megmaradjunk-e a bűnben, hogy a kegyelem annál nagyobb legyen?” (6:1). Kéremény és világos választ ad erre Pál: „Távol legyen!”

1. Meghalni és élni (6:3-11). Bemerítéskor szoktuk olvasni ezt az ígét. Tanulmányozni azonban nem csak akkor lehet. Megkeresztelkedni (pon-

tosabban: bemerítkezni) Krisztus Jézusba és Vele közösségben élni — különleges állapot. Pál többféleképpen is megfogalmazta ezt: felöltöztük Krisztust (Gal 4:27), az Ő hasonlatosságára formálódunk, egyek vagyunk az Ővével (Rm 12:5), szolgálatunkat Vele és általa végezzük, s diadalmasan (2Kor 2:14) stb. Pál most arról beszél, hogy ennek a közösségnek az alapja Krisztus halála. Ez az a mélység, ahová lehajolt értünk. Itt találkozhatunk Vele. A Krisztus halálába keresztkedő nem egy bizonytalan jövőbe vezető lépést tesz. Ellenkezőleg. Krisztussal együtt meghal, s Vele együtt fel is támad egy új életre. Mindez azért történik velünk, hogy egy új életben járjunk (6:4). Isten ugyanis nem csupán szabadulást tud adni a bűntől azáltal, hogy „meghalunk” annak, hanem tud adni egy új életet is, melyben a hívő az Istennel él (6:10). A bűntől való szabadulás útja tehát a halál (6:7). A rabszolgát, ha meghalt, többé már nem „dolgoztathatja” ura. Számára a

szabadulás órája a halál. Hasonlóképpen, amíg ez nem történik meg velünk, a bűn uralkodik rajtunk — ha elismerjük ezt, ha nem.

„Ezenképpen gondolatok ti is (6:11). Szükségünk van arra, hogy ilyen képletesen, félreérthetetlen formában újra és újra végig gondoljuk, hogy meghaltunk a bűnnek és élünk az Istennel a mi Urunk Jézus Krisztusban (6:11).

2. Az új élet (6:12-14). Lehetséges bűn nélkül élni a bűnös világ közepén? Pál szerint csak egy mód van erre: ha soha nem feledjük, hogy a bűnnek meghaltunk, nem vagyunk tehát „szolgái” a bűnnek. Kaptunk képességet az Úr Jézustól arra, hogy visszaautasítsuk uralkodását (6:14). A Róma 8-ban részletesebben is kifejti ezt Pál.

„Szánjátok oda magatokat az Istennek” (6:13). A hívő, újjászületett élet „odaszánt élet”.

3. Az eredmény (6:20-23). A kihagyott versekben újra előjön a kérdés: miért ne vétkezzünk, ha ez jól esik

nekünk, s ha amúgy is kegyelem alatt élünk és a bűneinkre bocsánatot kaphatunk? „Távol legyen!” (6:15) mondja Pál ugyanúgy, mint a 2. versben. Ott elméleti, itt gyakorlati okot ad: kinek engedelmeskedtek: annak vagytok szolgálói. Ha a bűnnek engedtek, a halálba torkollik utatok. Ha úgy döntötök, hogy Istennek szolgáltok — az vezet az életre, igazságra (6:16).

Az utolsó versben összefoglalja a két lehetőséget, s azok eredményét.

A bűn szolgálata okozhat ugyan átmeneti örömet, „élvezhető” gyümölcsöt, de a vége halál (6:20-21). Az Istennek való szolgálat gyümölcse viszont folyamatos megszentelődés, „vége pedig örök élet” (6:22).

A befejező vers (az aranymondásunk is ez) megegyeszer, röviden élénk adja az eddig leírtakat. Egyetlen kivezető út van az egyébként elkerülhetetlen pusztulásból, ez pedig az Isten kegyelmi ajándéka — Jézus Krisztusban.

Testvéreim, próbáljuk meg mindezeket saját magunkra alkalmazni. Él-ni, úgy mint akik meghaltak a bűnnek és élnek Istennek.

Aranymondás: Róma 6:23.

* * *

1994. április 3.

DICSŐSÉGES FELTÁMADÁS

Márk 16:1-8; Róma 8:12-17

Jézus Krisztus feltámadásának tényéről mindegyik evangélium beszámol. De az újszövetség többi könyvében is olvashatunk róla. Ma reggel a Márk evangéliuma végén található beszámolót tekintjük át először, s azután Pálnak a húsvéti eseményre épített gondolatait vizsgálva fogunk eljutni a feltámadás ránk is kiható, dicsőséges következményeire.

1. Krisztus dicsőséges feltámadása (Mk 16:1-8)

Szomorú küldetés (1-4) végrehajtására indulnak az asszonyok a szombatot követő nap (a hétnek első napján, vasárnap) hajnalban. Drága kenetet visznek magukkal, pedig volt már ott vagy 100 fontnyi (Jn 19:39). Korán reggel, vagyis a legelső lehetőséget megragadva, napfölkeltkor. Semmi sem tarthatta volna vissza őket — ilyen a szeretet. Tudták, hogy ott a nagy kő, mellyel semmiképpen nem

boldogulhattak volna, de azért mentek. Az Úr ajtókat nyit, köveket hengerít, záratok tör az ilyen hit és a ragaszkodó szeretet előtt.

Ne féljetelek, nincs már itt (5-8). Félelem fogja el mindig az embert, amikor valahogyan a dicsőség, az Isten közélébe kerül. Isten küldöttei, az angyalok is „fénylenek” a dicsőségtől. Hát még, ha magát Istent láthatnánk. Nem tudnánk elhordozni azt a dicsőséget. „Ne féljetelek”, hangzik a jól ismert bátorító üzenet. Szüksége van erre az asszonyoknak, s mindenkinek. Ne féljetelek! A dicsőség nem rettentésetekre van! Isten a Fiúban, Jézus Krisztusban lett csak hozzánk hasonlónak, vagyis elhordozhatóvá. S az az idő már elmúlt, hogy úgy járt itt közöttünk, mint egy a sok közül („... te egyszerű voltál, szürke, fáradt és hozzánk hasonló”, Dsida). „Ímé a hely, ahová őt helyezék”. Itt volt, aki megfeszítettet, de azóta már „föltámadott, nincsen itt” (6).

Feladatuk adja nekik az angyal, hogy mondják el „az Ő tanítványainak és Péternek” a feltámadás tényét, s a Megváltó szándékát, hogy találkozni akar velük újra. Ahogyan előre meg is mondta nekik. Pétert külön is megnevezi az angyal. Bizonyára szüksége is volt erre Péternek. És az emlékeztetésre is mindannyiuknak, hogy tkp. csak olyan dolgok történtek, amiről a Mester előre beszélt nekik.

Nem nagyon csodálkozhatunk az asszonyok félelmén (8). Vajon mi mit tettünk volna? Mi lehet, hogy nem csak a végén féltünk volna legalább ennyire, hanem neki sem indultunk volna annak a reménytelen, keserű reggeli útnak. Ők elmentek és csodálatos hír hordozóivá váltak végül is. Szorongva, félelemmel, de tovább jutott rajtuk a jó hír.

2. Feltámadunk mi is (Rm 8:12-17).

Élet és halál (12-13) kérdéséről van szó a mi esetünkben is. S ahogy a múlt vasárnap a 6. részben láhattuk, nem csak a test törvénye uralkodhat rajtunk, hanem ha megszabadultunk attól a Krisztus halála és feltámadásával való azonosulás által, az élet törvénye is. „Nem vagyunk adósok a testnek, hogy test szerint éljünk”, mondja Pál. Sokkal jobban kellene ismernünk ezt az ígét, s ennek jelentőségét! Milyen

szomorú, ha a régi urunknak, a kegyetlen rabszolgatartónak engedelmeskedünk még akkor is, amikor már megkaptuk a felszabadító levelet. Kitudjuk-e mondani mi is, hogy „nem vagyunk adósok a testnek?” Nagyon fontos lenne!

Pál tudta, milyen nagy jelentőségű dolgokat mond, amikor azt hangsúlyozza, hogy „Isten gyermekei vagyunk” (16), sőt, „örökösök is; örökössei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak” (17). A gondolatmenet vége azonban figyelmeztet „ha ugyan vele együtt”. Krisztus csodálatos dicsőségében részesedhetünk, de csak akkor, ha vele együtt szenvedni is tudunk. Legtöbbször a dicsőséget elfogadnánk, sőt követelik is, de a szenvedés nélkül. Pál szerint ez azonban nem megy. Még nálunk sem megy.

Aranymondás: Róma 8:16-17.

* * *

1994. április 10.

A LÉLEK SZERINTI ÉLET

Róma 8:1-11

A Római Levél egyik legismertebb szakasza ez a 8. rész. De attól tartok, hogy a 28. és a 31. vers köti le a legtöbb igeolvasó figyelmét. Pedig azoknál is fontosabb Pál apostol gondolatmenetének megértése; s az egész rész olyan csodálatos, hogy szeretném kívülről is tudni. Fialatok, nektek még nem késő: tanuljátok meg ezt az egész részt. Nem veszne kárba egy pillanat sem, amit megtanulásával töltenétek! (Később már sokkal nehezebb memorizálni az igeverseket.)

1. Megszabadultunk! (8:1-4).

A Róma 6:23 szigorú törvényszerűsége (a bűn zsoldja a halál), s a hetedik rész keserű felismerése: „nem a jót cselekszem, amelyet akarok; hanem a gonoszt cselekszem, melyet nem akarok” (7:19) után csodálatosan zeng a 8. rész megnyitó verse: „Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak.” Nincs kárhoztatás? A bűnre mindig is megmarad és érvényben lesz a kárhoztatás. Annak az embernek a számára, aki Krisztusban él, egy új törvényszerűség lép életbe. Ez pedig a „Jézus Krisztusban való élet lelke törvénye.” Ennek legelső és számunkra nagyon csodálatos ismertető jele, hogy felszabadít, megszabadít a bűn és a halál

POSTMASTER: Send Form 3579 to Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

törvényétől (2). Micsoda kegyelem: szabadulást adó, új törvény. Mi nem tudtuk, de Isten tudta, hogy ez kell nekünk. S Ő végre is hajtotta. Megtalálta a módját annak, hogy eljusson hozzánk, s átformáljon bennünket ez az új törvény.

2. A gondolkodás konfliktusa (8:5-8).

A hetedik részben kifejtett gondolatait újra megismétli Pál. „A test gondolata ellenségeskedés Isten ellen.” „Akik pedig testben vannak, nem lehetnek kedvesek Isten előtt” (8). Testben lenni nem annyit jelent itt, mint „élni”, hanem a „test szerint járást” (4). Azok, akik tudatosan a test útját választják, természetesen nem lehetnek kedvesek Isten előtt.

3. Az életadó Lélek (8:9-11).

E három versben háromféleképpen nevezi meg Pál apostol a Szentlelket; Isten Lelke, Krisztus Lelke, Annak a Lelke. Természetesen ugyanarra a személyre vonatkozik mindig. Milyen gyermekded dolog, amikor azon vitatkozunk, hogy csakis Szent Szellemnek lehet Őt nevezni! A lényeg az, hogy tudjuk, kiről van szó, s azután pedig az, hogy szavaink egyértelműen Őrá utaljanak. A „Szentlélek” megnevezés egyértelműen a Szentháromság egyikére, a természetesen „szellemi” létformában élő isteni személyre utal.

Minden hívőnek kívülről kellene ismernie legalább a 9. vers második felét: „Akiben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az Övé.” Sok tévelygéstől, bizonytalankodástól megmenekülünk, ha igaznak fogadjuk el az apostol megállapítását. Minden újjászületett gyermekében a Szentlélek munkálkodik, jelen van. Nincs hívő élet a Szentlélek nélkül. Vagyis, nincs egy „földszintes” és egy „emeletes” hívő élet —ahogyan némelyek le és fel magasztalják egymást. A bennünk lakozó Szentlélek életet ad, megelevenít. „Meg-eleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Lelke által.” Nincs ennél nagyszerűbb perspektíva a test

számára! Az én testem is „élhet” tehát Őelőtte.

Aranymondás: Róma 8:2.

1994. április 17. * * *

AZ ÚRNAK SZOLGÁLTATOK!

Róma 12:1-18

A múlt héten a 8. részből vett igék segítségével a Lélek szerint való élet lehetőségét mutatta meg nekünk Pál. Ma a 12. rész tanulmányozása során arról beszélgetünk, hogy mi az, amit mi tehetnénk, ha már az Úr ennyi mindent megtett értünk? A kihagyott részekben hosszasan vizsgálja Pál a zsidók és a pogányok közötti különbséget, illetve azonosságot. Végül ki is mondja, hogy kivétel nélkül mindenkinek ugyanarra az irgalomra van szüksége (11:32). Ez az általános, mindenkiére kiáradni kész kegyelem az alapja a 12. részben olvasható felhívásoknak.

1. Élő áldozat (12:1-2).

Az áldozat fogalmával mindenki tisztában volt annak idején. A keresztyének számára világossá lett, hogy az Isten Báránya az igazi és egyetlen áldozat. Jézus Krisztus pedig már megáldoztatott. Mégis van helye áldozatról beszélni a mi vonatkozásunkban is. Önkéntes odaszánásra, áldozatra szólít fel az apostol. Nem azért kell áldozatot hozni, hogy „megbékéljen” velünk Isten, hanem azért hozunk áldozatot, mert már békességet és üdvösséget szerzett nekünk Jézus Krisztusban.

Odászánni testünket? Ezt a bűnös, hiábavaló testet? Minek az Neki? Istennek kedves áldozat, amikor testünk fölötti jogunkat Neki adjuk. Isten nem csak elfogadja, de fel is tudja használni a mi kezünket-lábunkat-szívünket. A nem a világhoz szabott, hanem Őhozza igazított élet megújuló, szolgáló élet.

2. Szolgálni ajándékainkkal (12:3-8).

Sokan és sokfélék vagyunk. Fontos, hogy megismerjük önmagunkat. Ha ez nem sikerül, könnyen elveszíthetjük józanságunkat. Pedig az apostol azt

tanácsolja: „feljebb ne bölcsekedjék, mint ahogy kell bölcsekedni” (3).

A gyülekezet tagjai összetartoznak és mégis „külön-külön ajándékaik vannak” (6). A különféle ajándékokkal csak úgy lehet hasznosan munkálkodni, ha megbecsüljük egymást, s egymás ajándékait. Ha nem feledjük el, hogy Isten adta ezeket nekünk, akkor könnyebben megy egymás elfogadása és megbecsülése.

3. Tanítás — mindenkinek (9-18).

A szolgáló életű hívő nem csak adni tud tanácsot, hanem elfogadni is. Az apostol jótanácsok sorát adja elénk ebben a szakaszban. Képmutatás nélküli szeretet és jóra törekvés (9), szolgálatkészség (11), öröm és állhatatosság (12), adakozó, vendégszerető (13), másokra áldást kívánó (14) lelkület jellemezzon bennünket! Egymást figyelembe véve, egymáshoz, főleg „az alázatosakhoz” kell szabni magunkat (16).

Végül arra hívja fel a figyelmünket az apostol, hogy a békességen munkálkodnunk kell. „Ha lehetséges, amennyire rajtatok áll...” (18). Nem kibúvónak mondja ezt, bár legtöbbször olyan értelemben idézzük, hanem utasít bennünket erre.

Nem könnyű a szolgáló élet. Fogadjuk meg a Róma 12 tanácsait.

Aranymondás: Róma 12:1. HG

Hungarian Baptist Union Receipts for the Month of February 1994

MISSION:

Bethesda Church, Palm Bay, FL	\$ 166.00
Bethesda Home, Palm Bay, FL	450.00
Detroit Church, Detroit, MI	100.00
New York Church, New York, NY.....	632.00
Alhambra Church, Alhambra, CA	200.00
Chesnut St. Church, Wadsworth, OH ...	50.00
Toronto Church, Toronto, Canada	235.07
László Halász, Hawthorne, CA	100.00
Total	\$ 1,933.07

LITERATURE:

Alhambra Church, Alhambra, CA	\$ 180.00
Palm Bay Church, Palm Bay, FL	500.00
Barnabás Háló, New York, NY	500.00
M/M John Sebestyén, Brunswick, OH..	32.00
Mike Ungar, Valdosta, GA	7.00
M/M George Tóth, New York, NY.....	32.00
Gerzon Nagy, Lock Haven, PA	30.00
M/M Gabriel Petre, Chicago, IL	1,000.00
In memory of M/M G. Petre	
Rose Panettiere, Yonkers, NY	375.00
In memory of Alex Goncz	
Eugene Hubai, Salmon Arms, Canada...	100.00
In memory of his deceased Wife	
Total	\$ 2,756.00

Thank you for your faithful support.

LOUIS DRESCHLER
Treasurer